

**Concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție
Sesiunea martie - iunie 2026**

Comisia de evaluare pentru Secția I civilă

RAPORT DE EVALUARE

Întocmit în temeiul dispozițiilor art. 14 alin. (8) din Regulamentul privind concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1057/06.04.2023, în urma evaluării hotărârilor judecătorești redactate de către candidat:

CANDIDAT: COD A0006

I. Documentele supuse evaluării:

- 30 de hotărâri judecătorești redactate de către candidat, transmise în condițiile art. 12 alin. (8) din Regulamentul de concurs;
- 10 hotărâri judecătorești redactate de către candidat, lucrări de specialitate publicate de candidat și orice alte înscrisuri în limba română considerate relevante de către candidat, comunicate de acesta în procedura de înscriere la concurs, conform art. 5 alin. (7) din Regulamentul de concurs;
- răspunsul candidatului cu privire la explicațiile solicitate de către comisia de evaluare, conform art. 14 alin. (6) din Regulamentul de concurs; nu este cazul
- sesizări sau observații în legătură cu cele 30 de hotărâri judecătorești mai sus menționate, care se referă la criteriile de evaluare, primite din partea opiniei publice conform art. 12 alin. (11) din Regulamentul de concurs.

II. Explicații solicitate candidatului de către comisia de evaluare:

- a) Explicații solicitate candidatului:
- b) Răspunsul candidatului cu privire la explicațiile solicitate:
- c) Argumentele pentru care au fost reținute sau înlăturate susținerile candidatului:

III. Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice:

- a) Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice, care se referă la criteriile de evaluare:
- b) Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice al căror conținut excede prevederilor art. 12 alin. (11) din Regulamentul de concurs:
- c) Argumentele pentru care au fost reținute sau înlăturate sesizările sau observațiile opiniei publice:

IV. Criteriile de evaluare și punctajele acordate

a) Capacitatea de analiză și sinteză

O caracteristică a hotărârilor judecătorești redactate de candidat este un nivel analitic corespunzător, fiind sesizabilă preocuparea de a surprinde aspectele relevante ale procesului și transpunerea lor adecvată în motivarea hotărârilor pronunțate.

Candidatul are capacitatea de a identifica problematica juridică utilă în planul soluționării cauzelor, redând-o în cuprinsul considerentelor, iar aceasta este o dovadă a faptului că posedă calitățile necesare pentru a realiza un act de judecată de calitate, susținut de o argumentație juridică expusă în mod corespunzător.

În condițiile în care unele procese ridică probleme de drept multiple și/sau complexe, candidatul încearcă o identificare, prezentare și dezlegare a acestora caracterizată de evidențierea aspectelor esențiale/relevante, înfățișându-le îndeajuns de sintetic și, în același timp, clar și convingător.

Candidatul are capacitatea de a grupa, atunci când este cazul, mai multe critici, răspunzându-le printr-un considerent comun, care posedă aptitudinea de a acoperi problematica juridică supusă judecății.

Se remarcă existența unor hotărâri în care susținerile părților sunt redactate pe scurt, în acord cu dispozițiile art. 425 alin.1 lit.b) Cod procedură civilă, care impun efectuarea unui rezumat al susținerilor esențiale ale părților, fiind respectate, acolo unde este cazul, și dispozițiile art. 499 Cod procedură civilă (spre exemplu, hotărârile nr. 3, 4, 15 selectate de Comisie).

În destule cazuri, sunt preluate fără a fi sintetizate susținerile părții în motivarea unei căi de atac, cu toate că acestea trebuie redactate doar pe scurt, în ceea ce privește punctele lor esențiale (spre exemplu, hotărârea nr. 1 depusă de candidat, care deși este pronunțată în al II-lea ciclu procesual în apel, cuprinde în mod superfluu inclusiv motivele expuse prin cererea de chemare în judecată; hotărârea nr. 6 depusă de candidat, unde motivele de apel și întâmpinarea, preluate ca atare, reprezintă peste 10 pagini din decizie).

În mod similar, în alte cauze au fost expuse motivele cererii de chemare în judecată și ale întâmpinării depuse în fața primei instanțe, cu toate că obiectul apelului este reprezentat de hotărârea primei instanțe (spre exemplu, hotărârea nr. 18 selectată de Comisie; hotărârile nr. 6, 7 depuse de candidat, în cazul ultimei fiind preluate *ad litteram* și extensiv pasaje din articole de presă, precum și comunicate ale parchetului, cu toate că aceste chestiuni trebuiau analizate în cadrul considerentelor propriu-zise referitor la stabilirea situației de fapt; hotărârea nr. 8 depusă de candidat, unde doar motivele cererii de chemare în judecată sunt redactate în cuprinsul a 6 pagini; hotărârea nr. 13 selectată de Comisie, unde este preluat următorul pasaj al cererii introductive de instanță: *„Timp de 6 ani și 3 luni a fost într-o stare de tensiune permanentă, fiind cercetat pentru fapte pe care nu le-a comis, dar le-a „recunoscut” formal. A fost atât de terorizat și amenințat de organele de cercetare, încât a ajuns până acolo încât a semnat „recunoașterea” doar în speranța că instanța va solicita probe concrete și că în lipsa acestora va respinge acuzațiile”,* aceste afirmații – neprelucrate de candidat – neavând legătură cu obiectul cauzei). Rezultă așadar în unele cazuri o disproporție însemnată între partea din hotărâre care expune mersul anterior al procesului și care, în mod firesc, ar trebui să fie mai sintetică, dar care adesea prevalează cantitativ față de considerentele propriu-zise ale instanței (spre exemplu, în cazul hotărârii nr. 7 depuse de candidat, raportul este de 32 de pagini expozitive față de 6 pagini de considerente propriu-zise ale instanței de control judiciar; o disproporție se poate constata și în cazul hotărârii nr. 9 depuse de candidat, respectiv în cazul hotărârii nr. 20 selectate de Comisie).

Deși se constată deficiențe în ceea ce privește capacitatea de sinteză, capacitatea analitică este în ansamblu una corespunzătoare, probatoriul și chestiunile de drept supuse analizei fiind, de regulă, abordate în maniera impusă de complexitatea și împrejurările cauzei.

Punctaj acordat : 6, 50 puncte

b) Coerența în exprimare

Ocazional, se constată existența unor erori gramaticale care aduc atingere coerenței exprimării (în cuprinsul hotărârii 2 selectate de Comisie). Exemplificăm: *...a constatat tribunalul că, deși prima instanță a apreciat, potrivit precizărilor de la fila 90, că această intimată nu are calitate procesuală, totuși, la redactarea hotărârii, ...P.2... este menționată ca și intimată*” (hotărârea nr. 4 selectată de candidat); *„Instanțele de fond nu au aplicat prevederile art. 565 Cod civil (în cazul imobilelor înscrise în cartea funciară, dovada dreptului de proprietate se face cu extrasul de carte funciară) și nici ale art. 885 alin. 1 Cod civil (sub rezerva unor dispoziții legale contrare, drepturile reale asupra imobilelor cuprinse în cartea funciară se dobândesc, atât între părți, cât și față de terți, numai prin înscrierea lor în cartea funciară, pe baza actului sau faptului care a justificat înscrierea), nereținând că înscrierea în cartea funciară ar avea caracter constitutiv de drepturi, ci aplicând această înscriere ca și criteriu în analiza comparativă a titlurilor părților și raportându-se la efectul de opozabilitate pe care îl determină.”* (hotărârea nr. 27 selectată de Comisie, în care se remarcă, tot în ceea ce privește coerența, și repetarea gerunziilor).

Impresia creată este, de regulă, de echilibru și unitate a demonstrației juridice, argumentele întrebuintate în motivare și, în genere, raționamentele folosite susținându-se unele pe altele. Exprimarea folosită în considerentele propriu-zise ale instanței este de regulă una coerentă și care beneficiază de fluentă logică și juridică.

Rareori sunt folosite fraze a căror lungime este prea mare, ceea ce poate diminua coerența și claritatea ideilor expuse (spre exemplu, hotărârea nr. 6 depusă de candidat: *„Analizând argumentul apelantei-reclamante (care privește toate elementele probatorii din cauză) privind faptul că pârâta a înregistrat mai multe mărci diferite, dar care conțin elementul verbal comun „...X...”, astfel încât utilizarea lor efectivă trebuie demonstrată prin dovezi de utilizare distincte, nefiind acceptabilă prezentarea unor dovezi globale, comune, reține Curtea incidența prevederilor art. 55 alin. 2 lit. a din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, potrivit cărora este asimilată folosirii efective a mărcii utilizarea mărcii sub o formă care diferă de cea înregistrată prin anumite elemente ce nu alterează caracterul distinctiv al acesteia, indiferent dacă marca în forma utilizată este sau nu înregistrată în numele titularului.”*

Uneori, redarea neprelucrată a susținerilor părților din considerentele hotărârilor candidatului a condus și la exprimări lipsite de rigoare sau al căror sens este greu de surprins, și pe alocuri neîngrijite, astfel cum rezultă și din exemplele date în cadrul subpunctului anterior (lit.a). Nu se poate susține că aceste părți nu ar produce un impact asupra coerenței de ansamblu al hotărârii, întrucât susținerile părților trebuie preluate doar pe scurt, rezumativ, în ceea ce privește aspectele esențiale, cărora li se răspunde ulterior în cuprinsul raționamentului instanței. Altminteri, în cazul în care susținerile părților sunt redată pe larg și nestructurat, dar răspunsul instanței este unul concis și esențializat, este afectată simetria care trebuie existe între motiv și răspunsul dat acestuia, prin gruparea argumentelor aduse în sprijinul său.

Totodată, uneori sunt preluate pasaje din susținerile părților ori din motivarea instanței inferioare (care ar trebui de asemenea redată rezumativ) în care există erori gramaticale.

Punctaj acordat : 7, 00 puncte

c) Argumentația din punctul de vedere al clarității și logicii

Hotărârile redactate de candidat conțin o argumentație suficient de clară, în măsură să faciliteze înțelegerea motivelor de fapt și de drept în raport de care instanța a adoptat o anumită soluție.

Considerentele care constituie analiza propriu-zisă a instanței sunt clare, bine structurate și proporționale adecvat în raport de chestiunile de fapt ori de drept (în cazul apelului) ori doar a celor de drept (în cazul căilor

extraordinare de atac), care sunt supuse analizei. Raționamentul juridic expus de candidat în cuprinsul motivărilor redactate este ușor de urmărit și de înțeles, relevând o înțelegere a chestiunilor relevante supuse judecății instanței; pe cale de consecință, argumentația folosită este una clară și logică.

Se remarcă faptul că instanța caută să expună în mod limpede, fie și într-o manieră adesea sintetică, situația de fapt pe care o reține, atunci când este legal investită cu critici privitoare la temeinicia hotărârii supuse controlului judiciar. Totodată, chestiunile de drept supuse analizei, deși nu sunt dezvoltate de fiecare dată, sunt analizate într-o manieră suficientă pentru a permite înțelegerea facilă a raționamentului instanței.

Uneori, însă, claritatea argumentației este afectată de gruparea în exces a unor argumente în cadrul aceleiași fraze, ori de redarea inutilă a unor paragrafe consistente din hotărârile instanțelor de fond, așa cum s-a reținut la analiza indicatorilor *capacitatea de analiză și sinteză și coerența în exprimare*. (a se vedea, cu titlu de exemplu, hotărârea nr.6 selectată de candidat, pagina 5 : „Curtea de Justiție a Uniunii Europene a conturat în jurisprudența sa - Hotărârea din 11 martie 2003, C-40/01, „Minimax” - câteva principii în ceea ce privește utilizarea efectivă a mărcii. Astfel, utilizarea efectivă înseamnă utilizarea reală a mărcii (punctul 35). Termenul „utilizare efectivă” trebuie înțeles ca utilizarea care nu este efectuată numai în mod simbolic, cu scopul exclusiv de a menține drepturile conferite de marcă (punctul 36). Utilizarea efectivă trebuie să fie conformă cu funcția esențială a mărcii, care constă în a garanta consumatorului sau utilizatorului final identitatea originii produselor sau serviciilor, permițându-i acestuia din urmă să distingă, fără posibilitatea vreunei confuzii, produsul sau serviciul în cauză de alte produse sau servicii care au o origine diferită (punctul 36). Utilizarea efectivă implică utilizarea pe piață a unei mărci pentru produsele sau serviciile protejate de aceasta și nu numai în cadrul întreprinderii în cauză (punctul 37). Utilizarea efectivă trebuie să facă referire la produsele și serviciile care sunt deja – sau pe cale să fie – comercializate și pentru care întreprinderea face pregătiri pentru a atrage clienți, în special prin intermediul campaniilor publicitare (punctul 37). Atunci când se evaluează dacă a existat o utilizare efectivă, trebuie să se ia în considerare totalitatea faptelor și circumstanțelor relevante pentru a se stabili dacă exploatarea comercială a mărcii este reală, în special dacă utilizarea respectivă este considerată a fi justificată în sectorul economic vizat, în vederea menținerii sau creării unor cote de piață în beneficiul produselor și serviciilor protejate de marca respectivă (punctul 38).”

Punctaj acordat : 7,50 puncte

d) Încuviințarea sau înlăturarea argumentată a cererilor părților prin raportare la probe, principii și reguli de drept

Candidatul este atent la detaliile relevante ale cauzei, iar hotărârile redactate respectă exigența legală de a primi, respectiv de a înlătura motivat cererile și apărările părților, care își găsesc un răspuns în cuprinsul considerentelor instanței.

Astfel cum Comisia a evidențiat deja, candidatul este preocupat de realizarea unui act de judecată de bună calitate, întemeiat pe identificarea și analiza aspectelor relevante în planul judecății, precum și pe argumentarea clară și coerentă a hotărârilor.

Examinarea hotărârilor redactate de candidat îngăduie constatarea că acesta este conștient de însemnătatea soluționării cererilor părților și de motivarea corespunzătoare a acestora și că argumentația folosită trebuie să includă, după caz, referiri la probele administrate, astfel încât temeiul factual al hotărârii să fie configurat cât mai convingător, și/sau la dispozițiile legale sau la principiile și regulile de drept aplicabile.

În general, se constată că în cuprinsul considerentelor prin care se răspunde diferitelor critici și susțineri ale părților se regăsesc trimiteri concrete la probele administrate în cauză, precum și la principiile și regulile de drept incidente (spre exemplu, hotărârea nr. 6 depusă de candidat). Se remarcă detalierea raționamentului juridic, acolo unde aceasta este necesară pentru a răspunde în mod adecvat criticilor formulate de parte (spre exemplu, hotărârea nr.10 selectată de Comisie: „*Obligarea la plata cheltuielilor de judecată are ca fundament juridic răspunderea civilă delictuală a reclamantului și ideea de culpă procesuală a acestuia, ca parte care a pierdut*

procesul; reclamantul pierde procesul atunci când cererea sa a fost respinsă, în tot sau în parte, pe fond sau pe calea unei excepții procesuale, dar și atunci când a renunțat la judecată sau la dreptul pretins. Așadar, pierderea procesului se interpretează în sens larg, fiind aplicabilă, în cazul reclamantului, și în situațiile în care se desistează de proces, fie expres (de exemplu, în cazul renunțării la judecată, când obligarea sa la plata cheltuielilor de judecată este stabilită de lege - art. 406 alin. 3 din Codul de procedură civilă), fie tacit, prin lipsa de stăruință în judecată, cum este și în cazul perimării. În atare situații, reclamantul este în culpă procesuală pentru declanșarea litigiului a cărui finalizare nu a mai urmărit-o și va fi obligat să repare prejudiciul cauzat părâtului, constând în cheltuielile de judecată pe care acesta din urmă a fost obligat să le facă în vederea combaterii susținerilor părții adverse, cheltuieli pe care nu le-ar fi realizat dacă nu ar fi fost chemat în judecată.”)

Atunci când calea de atac este respinsă ca nefondată, candidatul expune în mod convingător considerentele care au determinat înlăturarea motivelor părții (între altele, a se vedea, spre exemplu, hotărârea nr. 9 selectată de Comisie).

În cazul unor hotărâri, se remarcă totuși caracterul concis al considerentelor, care se află într-o anumită tensiune cu amploarea susținerilor părților cărora li se răspunde în maniera menționată (spre exemplu, hotărârea nr. 8 selectată de Comisie).

Punctaj acordat: 8,50 puncte

e) Argumentarea coerentă și corectă din punctul de vedere al logicii juridice

Argumentația care susține soluția expusă în dispozitiv este expusă adecvat de către candidat, considerentele au, deseori, suficientă coerență și claritate, fiind accesibile și persoanelor fără pregătire juridică.

Limbajul întrebuițat este, de cele mai multe ori, accesibil, candidatul conciliind cu echilibru exigențele specifice unui limbaj tehnic cu cele privitoare la accesibilitatea hotărârii și la comprehensibilitatea acesteia.

Este evidentă preocuparea candidatului de a răspunde motivelor pentru care căile de atac au fost exercitate, precum și apărărilor formulate, inclusiv excepțiilor procesuale invocate, concretizarea acestei preocupări fiind favorizată de capacitatea argumentativă, precum și de cunoașterea și fructificarea informațiilor juridice necesare domeniului său de activitate profesională.

Firul logic al hotărârii este, de regulă, bine susținut de argumente, impresia lăsată fiind aceea că actul de judecată este unul de calitate, conformându-se unor standarde profesionale de care candidatul este conștient și pe care reușește să le respecte. Există trimiteri punctuale la dispozițiile legale aplicabile, care sunt interpretate și aplicate faptelor speței într-o manieră coerentă și consistentă din punct de vedere juridic (spre exemplu, hotărârea nr. 10 depusă de candidat).

Astfel fiind, sunt obținute motivări convingătoare, apte să genereze încredere în actul de judecată, facilitând concluzia că soluția pronunțată este legală și temeinică.

Uneori, claritatea juridică a argumentației este, într-o oarecare măsură, afectată de faptul că, astfel cum Comisia a mai reținut, sunt insuficient sintetizate și sistematizate motivele de apel sau recurs ori considerentele hotărârilor ce fac obiectul controlului judiciar, preferându-se în mod facil preluări ample, deși o bună parte din conținutul acestora nu își are corespondent în motivarea propriu – zisă a soluției sau în problematica juridică de interes în raport cu calea de atac declarată. Din această perspectivă, este afectată relația logică dintre susținerile și apărările părților, care ar trebui rezumate și esențializate, pe de-o parte, și motivele prin care instanța răspunde, în esență, acestor critici și apărări, pe de altă parte.

În cazul hotărârilor pronunțate în apel, sunt examinate într-o manieră comprehensibilă chestiunile de fapt și de drept care fac obiectul investirii instanței devolutive (între altele, a se vedea spre exemplu hotărârea nr. 7 selectată de Comisie), iar în cazul hotărârilor pronunțate în recurs, candidatul demonstrează aptitudinea de a decela criticile de nelegalitate de cele de netemeinicie, respectiv de a le încadra pe primele în cazurile legale de casare, chiar diferite de cele indicate de parte (între altele, a se vedea spre exemplu hotărârile nr. 4, 9, 10 și 23 selectate de Comisie). Această încadrare nu este realizată de candidat printr-o discuție amplă asupra motivelor de casare și semnificația lor, ci rezultă dintr-un raționament concis, dar de regulă ușor de înțeles și de urmărit.

În cazul hotărârii nr. 10 selectate de Comisie, este înlăturat motivat un caz de casare (art. 488 alin.1 pct. 4) dar ulterior nu se mai fac discuții cu privire la încadrarea criticilor în prevederile art. 488 alin.1 pct. 5, respectiv pct. 8 Cod procedură civilă, deopotrivă invocate în recurs. Alteori, discuția cu privire la motivele de recurs invocate este una mai degrabă schematică (hotărârea nr. 11 selectată de Comisie)

În unele cazuri, coerența logico-juridică este diminuată de aparenta contradicție internă a considerentelor, care nu răspund cu claritate criticilor formulate (a se vedea spre exemplu hotărârea nr. 5 selectată de Comisie, în care prin motivele de recurs se susține că cele două acțiuni se întemeiază pe fapte diferite, nefiind îndeplinite condițiile suspendării, iar în motivare, candidatul arată că „*Conținutul expresiilor reclamante mai sus arătate este identic în ambele dosare și, chiar dacă se referă la perioade diferite în care au fost folosite, esențial este faptul că îmbracă aceeași formă de manifestare, existând riscul de a fi interpretate în mod diferit de către cele două instanțe judecătorești. În acest context, dezlegarea cauzei pendinte depinde, în parte, de existența ori inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți, în ambele dosare invocându-se încălcarea dreptului la onoare, demnitate și reputație al reclamantului prin depășirea limitelor libertății de exprimare de către pârât, în contextul folosirii sintagmelor anterior redată*”, fără a rezulta în mod logic și juridic de ce statuarea asupra unor fapte diferite, chiar similare, ar putea contura legătura de cauzalitate ori autoritatea de lucru judecat la care se face referire).

Totodată, într-un caz, sunt analizate regulile de drept tranzitoriu incidente, arătându-se de ce nu sunt aplicabile prevederile Noului Cod Civil, fără a fi însă analizate în concret prevederile legale aplicabile *ratione temporis* și a căror analiză concretă prin raportare la datele speței ar fi oferit un răspuns complet criticilor de nelegalitate formulate (hotărârea nr. 27 selectată de Comisie).

Corespondența dintre soluțiile adoptate prin hotărârile motivate de candidat și dispozițiile legale referitoare la soluțiile instanțelor de control judiciar relevă de regulă o bună stăpânire a semnificației reale a prevederilor legale, care sunt interpretate în litera și spiritul lor, chiar dacă raționamentele respective sunt adesea concise și uneori chiar implicite.

Totuși, există situații în care temeiul de drept invocat nu concordă cu ipoteza pentru care se dispune admiterea căii de atac (spre exemplu, hotărârea nr. 17 selectată de Comisie, în care se arată următoarele: „*Apare astfel drept fondat apelul pârâtei Primăria Municipiului ...X... prin Primarul, raportat la lipsa calității sale procesuale pasive, cu consecința admiterii acestuia și anulării sentinței civile apelate, conform art. 480 alin. 2 Cod de procedură civilă. Întrucât pârâtul indicat ca urmare a modificării cererii de chemare în judecată nu a fost introdus în cauză, fondul cererii nu a fost soluționat în contradictoriu cu acesta, astfel încât se impune trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului*”, cu toate că ipotezele de anulare a hotărârii apelate sunt reglementate distinct de art. 480 alin.3 și 6 C.pr.civ., iar trimiterea spre rejudecare numai de alin.3, ale cărei condiții cumulative nu sunt analizate, chiar dacă sunt expuse distinct rațiunile trimiterii spre rejudecare; în cazul altei hotărâri, nr. 19 selectată de Comisie, sunt examinate riguros condițiile art. 480 alin.3 Cod procedură civilă).

Punctaj acordat : 7,00 puncte

f) Evitarea expunerii și detalierii aspectelor nerelevante în motivare

S-a reținut deja anterior, în ceea ce privește evocarea elementelor de istoric ale cauzei sau de prezentare a motivelor de apel/recurs ori a întâmpinărilor, că adesea candidatul realizează preluări ample, insuficient sintetizate, atât a susținerilor părților, redată adesea nestructurat și neprelucrat, cât și a motivării hotărârii supuse controlului judiciar. Această deficiență este incidentă și în cadrul acestui punct al evaluării, întrucât încărcă hotărârea cu detalii inutile și afectează coerența sa de ansamblu, exemplele concrete fiind evidențiate cu ocazia analizei indicatorului de la lit. a.

Totuși, în ceea ce privește motivarea propriu-zisă a hotărârilor, candidatul dovedește o bună capacitate de a selecta aspectele cu adevărat utile în plan juridic, de cele mai multe ori, fără a se referi la aspecte lipsite de relevanță sau străine de problematica procesului.

În general, trimiterile la deciziile Curții Constituționale, ale Curții Europene a Drepturilor Omului și la jurisprudența obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt punctuale și justificate în concret de raționamentul juridic adoptat, dar uneori pasajele citate au o întindere mai mare decât ceea ce ar fi strict necesar (a se vedea, între altele, hotărârile nr. 21 și 26 selectate de Comisie).

Punctaj acordat : 7,00 puncte

g) Redactarea dispozitivului într-o formă clară, concisă, aptă de a fi pusă în executare

O caracteristică a hotărârilor pronunțate de candidat este aceea că dispozitivul acestora este redactat într-o manieră clară, precisă și concisă, astfel încât să fie pe deplin posibilă punerea în executare, atunci când este cazul, a celor dispuse de instanță, respectiv cunoașterea a ceea ce s-a schimbat, respectiv a ceea ce s-a menținut din dispozițiile hotărârii atacate, atunci când schimbarea ori casarea sunt parțiale.

Se remarcă buna cunoaștere a tehnicii de redactare a dispozitivului, atât în ceea ce privește apelul, cât și în ceea ce privește căile extraordinare de atac.

Punctaj acordat: 10 puncte

h) Analiza și interpretarea probelor administrate

Candidatul înțelege însemnătatea analizării și interpretării atente a probelor administrate, ca o condiție a aflării adevărului și, deci, a pronunțării unei hotărâri legale și temeinice.

În același timp, tinde să înțeleagă că forța persuasivă a hotărârii și credibilitatea ei fac necesară inclusiv menționarea atentă în considerente a probelor pe care instanța le-a avut în vedere la adoptarea hotărârii, precum și, atunci când este cazul, a motivelor pentru care unele probe nu au fost luate în considerare ori au fost considerate ca fiind lipsite de credibilitate.

Se remarcă detalierea amplă a trimiterilor la probele administrate, atunci când sunt analizate chestiuni factuale și juridice complexe, care implică o analiză extinsă asupra situației de fapt, precum și asupra normelor juridice incidente (spre exemplu, hotărârea nr. 6 depusă de candidat; hotărârile nr. 1 și 25 selectate de Comisie), dar și trimiteri mai restrânse, atunci când situația de fapt este necontestată ori rezultă limpede din probatoriul administrat.

Adesea, încadrarea faptelor constatate pe temeiul probelor în ipotezele normelor juridice analizate se face într-o manieră precisă și punctuală, de natură a convinge cititorul cu privire la legalitatea și temeinicia hotărârii redactate de candidat, precum și cu privire la valorificarea judicioasă a circumstanțelor cauzei (spre exemplu, hotărârea nr. 7 selectată de Comisie).

Punctaj acordat: 10 puncte

- i) Modul în care a fost respectată jurisprudența Curții Constituționale, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, atunci când este cazul

Candidatul apelează la jurisprudența CCR, ÎCCJ, CEDO și CJUE, în considerentele hotărârilor pronunțate regăsindu-se, atunci când problematica juridică a cauzei o impune, referiri la hotărâri relevante. Referirile nu sunt formale, ele vizează conținutul de fond al dezlegărilor cuprinse în aceste hotărâri, dezlegări care sunt valorificate în mod corect în soluționarea proceselor și în motivarea hotărârilor (a se vedea, spre exemplu: hotărârile nr. 2, 5, 6, și 7 selectate de candidat; hotărârile nr. 2, 9, 14, 21, 25, 26 selectate de Comisie).

Punctaj acordat: 10 puncte

- j) Respectarea termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor și de redactare a hotărârilor

În perioada de timp supusă evaluării, candidatul a respectat termenele rezonabile de soluționare a cauzelor, dar a înregistrat întârzieri în redactarea hotărârilor, și anume 12 hotărâri în anul 2024 și 35 hotărâri în anul 2025, cu o durată de 34,8 și respectiv de 97,5 zile de întârziere.

Trebuie menționat că în prima parte a perioadei supusă evaluării, candidatul s-a aflat în concediu de creștere a copilului, iar ulterior acestei perioade, a îndeplinit și alte activități profesionale.

Punctaj acordat: 8,50 puncte

V. Punctaj total : 82,00 puncte

Comisia de evaluare pentru Secția I civilă

judecător

judecător

profesor univ. dr.

Data:

3.06.2026